

PODHRADSKÉ NOVINKY

Vydáva: Obec Košecké Podhradie

Ročník: 9.

Číslo: 1

jún 2018

www.koseckepodhradie.ocu.sk

obec@koseckepodhradie.sk

042 / 44 73 328

Redakčná rada: Ing. Marta Galbavá, Ing. Marel Živčic, Ing. Martin Prostinák

OBEC KOŠECKÉ PODHRADIE a TJ SLOVAN

si Vás dovoľujú pozvať na „HODY“

ktoré sa uskutočnia

v nedeľu 1. 7. 2018

10.30 hod. slávnostná hodová svätá omša v areáli KD
od 15.00 hod Kultúrno-športový program na futbal. ihrisku

- futbalový zápas žiakov
- futbalový zápas „starých pánov“

Sprievodný program:

- sestry Bacmaňákové - heligonkárske duo
- hudobná skupina PROGRES
- hodová zábava skupina TRITON

- bohatá tombola
- skákacie hrady pre deti
- guláš, občerstvenie

Vstupné: **1,- EURO**

Tešíme sa na Vašu účasť

Z činnosti komisie pre výstavbu a životné prostredie

Vážení spoluobčania, v krátkosti by som Vás chcel informovať o práci komisie pre výstavbu a životné prostredie, ktorej sa komisia venovala od začiatku tohto roka.

V prvom polroku t. r. komisia zasadala dvakrát, to však neznamená, že mimo tieto stretnutia nepracovala. Samotné zasadnutia si vyžadujú prípravu, čo zahŕňa postupné sústreďovanie informácií, problémov i úloh, ktoré sa na riadnych zasadnutiach majú riešiť. Do toho spadajú i rôzne podnety od občanov, ústne sťažnosti a pod. Patrí do toho tiež príprava písomných podkladov na rokovania komisie a príprava správ o činnosti komisie, ktoré sa predkladajú na riadnych zasadnutiach obecného zastupiteľstva. Sú to aj, dovoľm si to tak nazvať „výjazdy do terénu“, pri ktorých sa priamo na mieste zisťuje stav riešených problémov. Toto všetko sa nám odsvedčilo na rokovaní komisie sústreďovať do samostatných blokov, ktorými hlavne sú: „Riešenie žiadostí a sťažností“, „Stav riešenia investičných prác“, „Ochrana životného prostredia“, Plnenie uznesení zo zasadnutí OZ“ a „Rôzne“. Mojim zámerom je, v ďalšom texte Vás v tomto členení s najdôležitejšími riešenými problémami oboznámiť.

Žiadosti a sťažnosti

V tejto oblasti to hlavne boli žiadosti o odkúpenie obecných pozemkov, resp. ich častí. Komisia v niektorých prípadoch odpredaj odporučila, v niektorých neodporučila. Pre Vašu informáciu to okrem iného znamená, že komisia nemá rozhodovaciu právomoc a tiež, že je to záver komisie a nie jednotlivca, napr. mňa, ako predsedu. Pri posudzovaní jednotlivých žiadostí, či odpredať alebo neodpredať je našim rozhodujúcim kritériom, či je to v záujme ďalšieho rozvoja obce. Napr. či nebude zabránené ďalšej možnej výstavbe rodinných domov, či nebude bránené priechodnosti obecných komunikácií a pod. Určite každý z Vás zaregistroval, že v poslednom období výstavba rodinných domov v jednotlivých častiach obce zaznamenáva nárast. Je preto predpoklad, že obec bude registrovať nárast obyvateľov. Obec tak dostane viac finančných prostriedkov z podielových daní, ktoré môže využiť na ďalší rozvoj.

Zo sťažností spomeniem tie, ktoré sa týkajú susedských vzťahov. Bohužiaľ v tejto rovine ani obec nemá rozhodovaciu právomoc, pretože sú občiansko-právneho charakteru. Tu už pomôže len vzájomná dohoda oboch strán, alebo súd. Zdá sa však, že jedno stretnutie sporiacich sa strán na pôde obecného úradu prinesie kladný výsledok a vysporiadanie susediach pozemkov. Rozhodol som sa ale v tomto článku neuvádzať konkrétne mená, nie som si istý, či by to veci prospelo.

A boli to i mnohé ďalšie sťažnosti, či už ústne alebo písomné. Ako napríklad, že prerastené tuje na cintoríne vo Veľkom Košeckom Podhradí poškodzujú obruby hrobov, je zlý prístup k vode na cintoríne v Malom Košeckom Podhradí a padá tam plot, vytvárajú sa čierne skládky odpadu... Môžem zodpovedne povedať, že komisia sa zaoberá všetkými žiadosťami a sťažnosťami, pričom hľadá a navrhuje riešenia.

Investičné práce

Projekt „Podhradský potok“ - realizácia i zodpovednosť už ide výhradne za Slovenským vodohospodárskym podnikom, š. p. Piešťany. Stavba mala byť v dohľadnej dobe zahájená, avšak termín sa posúva. V rámci verejnej súťaže na tento projekt podal jeden vylúčený uchádzač námietku, ktorá bola uznaná ako oprávnená. Znamená to, že verejná súťaž bude vyhlásená nanovo a termín zahájenia prác sa posúva kto vie o koľko (predpoklad cca 3 mesiace).

Oprava strechy na kultúrnom dome vo VKP – na projekt neboli schválené finančné prostriedky z envirofondu. Pretože ide o havarijný stav, komisia súhlasila s tým, že oprava sa bude realizovať prostredníctvom úveru. Podrobnosti prerokovala i finančná komisia a uvedené riešenie bolo nakoniec schválené poslancami na poslednom rokovaní zastupiteľstva. V rámci prác sa tiež vykoná prestavba priestorov bývalej knižnice a priľahlých priestorov na výdajňu stravy (funkčnú kuchynku).

Dokončenie chodníka v časti VKP smerom k cintorínu – pôvodný zámer, dokončiť stavbu v tomto roku bol zmenený a termín dokončenia sa posúva. Podľa poskytnutých informácií obci, pokračuje digitalizácia obcí, čo bude riešené prepojením obcí optickým káblom. Keďže toto prepojenie by malo viesť i pod týmto chodníkom, nebolo by rozumné chodník pred jeho osadením dobudovať a následne rozkopávať.

Výstavba vodovodu na Háj – pretože obec stále ešte nemá delimitované komunikácie od Slovenského pozemkového fondu, nie je zatiaľ možné na realizáciu žiadať prostriedky z eurofondov.

Z ďalších projektov spomeniem tie, ktorých realizácia by mala prebehnúť ešte v tomto roku. Bude to výstavba detského ihriska pri

bytovkách. Na tento projekt sú z Úradu vlády vyčlenené prostriedky vo výške 8 tis. € a obec projekt dofinancuje približne 3 tis. €. Na poslednom zasadnutí obecného zastupiteľstva bolo schválené navýšenie finančných prostriedkov na projekty „Výstavba parkoviska pri dome smútku VKP“ (z 10 tis. € na 17 tis. €) a „Rekonštrukcia miestnej komunikácie Kopec“ (z 10 tis. € na 21 tis. €). Počíta sa s prestavbou požiarnej zbrojnice v MKP, kde je predpoklad, že finančné prostriedky budú pridelené. Podané boli žiadosti o využitie prostriedkov z rezervy predsedu vlády na oplatenie cintorína vo VKP (10 tis. €) a z MF SR na opravu miestneho rozhlasu (13 tis. €). Podaná tiež bola žiadosť na opravu terasy Základnej školy s materskou školou. Spomeniem ešte zberný dvor, kde sa však i cez značné úsilie starostu obce o získanie financií na jeho výstavbu, stále nedarí zohnať potrebné prostriedky.

Pridám ešte jednu potešujúcu správu. Slovenskou informačnou a marketingovou spoločnosťou a. s. bola za rok 2017 naša obec vyhodnotená ako obec s predpokladom stabilného rozvoja. Z 2926 slovenských obcí a miest toto ocenenie získalo 39,09 % obcí. Svedčí to o tom, že vedenie obce pracuje zodpovedne, vie čo robí a čo chce v oblasti ďalšieho rozvoja obce dosiahnuť.

Ochrana životného prostredia

Do konca roku je reálny nákup cca 300 ks kompostérov z finančných prostriedkov Regionálneho združenia obcí Magura – Strážov. Tieto by obec za dohodnutých podmienok pridelila určeným domácnostiam. Obec by tak splnila ďalšie ustanovenie zo Zákona o odpadoch, teda že viac než polovica občanov rastlinný biologický odpad kompostuje.

Teší ma, že v rámci separovaného zberu odpadu boli obcou zavedené vrecia predpisanej farby pre jednotlivé druhy odpadu.

Nedobrá situácia pretrváva v oblasti vytvárania nedovolených čiernych skládok odpadu. Komisia bola upozornená, že do priestorov Cíglovej hršky sa znovu navážajú smeti. Pritom boli niektorí občania v tejto veci v minulom roku predvolaní na obecný úrad. Podobne sa vyhadzuje plastový odpad do krovín pod záhradkárskou osadou vo VKP. Chcel by som touto cestou požiadať všetkých občanov, aby takéto veci medzi sebou vzájomne netolerovali a správali sa rozumnejšie. Vyhodená plastová ani sklenená fľaša, alebo igelitka neznhije, zostávajú tak ako „dar“ prírode a ďalšej našej generácii.

V jarných mesiacoch sa podarilo dokončiť výrub líp pri cintorínoch v MKP a Kopec, ktoré svojim nadmerným vzrastom ohrozovali občanov i okolie. Bola to náročná a dosť nebezpečná práca a preto za jej vykonanie patrí poďakovanie firme Pavla Ondrejáta, ktorá práce vykonala.

Plnenie uznesení zo zasadnutí OZ

Uznesením č. 15/2/2018 bolo pre komisiu stanovené vypracovanie dodatku k Všeobecne záväznému nariadeniu obce č.1/2015 o dočasnom obmedzení alebo zákaze užívania pitnej vody v čase je nedostatku a o spôsobe náhradného zásobovania vodou a o náhradnom zneškodňovaní obsahu žump. V tejto veci bola obec upozornená okresným prokurátorom, že niektoré ustanovenia VZN idú nad rámec Zákona 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a porušuje sa tak tento zákon. Miesto dodatku bolo vypracované nové VZN č. 2/2018, ktoré bolo poslancami schválené na poslednom zasadnutí obecného zastupiteľstva 18.6.2018.

Ďalším uznesením č. 6/1/2018 bola komisii stanovená úloha predložiť návrh riešenia bezpečnosti dopravy na miestnych komunikáciách v termíne do 18.6.2018. Komisia problém bezpečnosti prerokovala a na zasadnutí zastupiteľstva obce som predložil čiastočný návrh – kritické úseky miestnych komunikácií: COOP Jednota – Krúžok – Bytovka pri Ihrisku, Pohostinstvo Milan Vrábel – Krúžok a cestu Roveň označiť dopravnými značkami „Obytná zóna“, resp. značkami, ktoré obmedzia rýchlosť. Z dôvodu, že akékoľvek riešenie si vyžaduje schválenie dopravným inšpektorátom Trenčín, navrhol som toto predpokladať s príslušným funkcionárom inšpektorátu, ktorý by nám v tejto veci i odborne poradil. Termín predloženia komplexného návrhu riešenia bol preto presunutý na nasledujúce rokovanie OZ.

Rôzne

Tu sme riešili napr. čo so stromami pri ihrisku Základnej školy s materskou školou, ktoré ohrozujú okolie. Navrhnuté bolo ich postupné odstraňovanie, pričom by sa využili ako vianočné stromčeky pre obec. Ďalej napr. to, že po vykonaní delimitácie obecných komunikácií zo Slovenského pozemkového fondu na obec bude potrebné vykonať vyšpecifikovanie úsekov alebo častí ciest, ktoré sú v súkromnom vlastníctve. Tieto potom buď od vlastníkov odkúpiť a možno sa nájsu občania, ktorí tieto pozemky obci darujú.

Vážení spoluobčania, v závere môjho príspevku by som ešte chcel poukázať na to, že zápisy a uznesenia z rokovaní obecného

zastupiteľstva, spolu s prílohami, medzi ktorými sú aj správy z činnosti komisie pre výstavbu a životné prostredie, sú voľne dostupné na internetovej stránke obce. Každý má teda možnosť sa s prácou našej komisie podrobnejšie oboznámiť. Touto cestou tiež ďakujem členom komisie za ich doterajšiu prácu a za aktívny prístup pri riešení problémov.

Nuž a na úplný záver si dovoľím Vám, občanom obce Košecké Podhradie popriať príjemné hodové dni, ktoré tradične na Petra a Pavla spolu prežívame.

Ing. Zdeno Daňo

predseda komisie pre výstavbu a životné prostredie

25. výročie obnovenia činnosti Urbárskeho a Pozemkového spoločenstva vo Veľkom Košeckom Podhradí.

V predchádzajúcich dvoch článkoch uverejnených v Podhradských novinách som si dovoľil zo svojho pohľadu pripomenúť spomienky súčasným obyvateľom obce z oblasti vzdelávania, kultúry, športu a z časti i osobných činností našich vo väčšine už zomrelých občanov, ktorí mňa osobne zaujali svojím spôsobom života a aktivitami v uvedených oblastiach v rámci obce.

Nedá mi ale, aby som sa ešte nepodelil hlavne s podielníkmi / urbárikmi / o osobné skúsenosti obnovovania činnosti na dlhé roky zoštatneného a na novo oživeného a fungujúceho najväčšieho bohatstva našej obce, čo sú jej okolité lesy spravované Urbárskym a Pozemkovým spoločenstvom vo Veľkom Košeckom Podhradí (ďalej len UPS), ktoré má v tomto roku 25 rokov obnovennej činnosti. Z osobných poznatkov viem, že len malé percento podielnikov sa zaujíma o prácu členov výboru od obnovenia spoločenstva až doposiaľ. Osobne som sa stretával s mnohými nepravdivými a nevďačnými názormi na našu prácu, ktorú som vykonával 21 rokov / obdobie môjho pôsobenia vo funkcii tajomníka /. Predseda pán Eduard Bartoš, členovia výboru a Dozornej rady sme pracovali s láskou k prírode bez nároku na finančné odmeňovanie. Stálo nás to svoje osobné voľná a hlavne v prípade predsedu pána Eduarda Bartoša i nemalé finančné prostriedky za používanie osobných pracovných prostriedkov, osobného i terénneho automobilu, telefonických hovorov a podobne. Funkciu predsedu vykonával 20 rokov a v práci vo výbore pokračuje i naďalej už druhé 5.-ročné funkčné obdobie.

Zakladajúci členovia dali UPS zaregistrovať na Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky dňa 16.9.1993. Ako som už v úvode tohto článku uviedol, bolo veľa našich občanov, ktorí robili našej obci dobré meno a podieľali sa na jej rozvoji. Medzi nimi som spomenul v oblasti športu i pána **Eduarda Bartoša**. Eduard Bartoš, ako jeden zo zakladajúcich členov obnovennej činnosti UPS si zaslúži nielen moju veľkú úctu i pozornosť a s tým súvisiace i poďakovanie, ale pevné verím že i veľkej väčšiny podielnikov spoločenstva. Naša spolupráca bola celé toto obdobie bezproblémová a som rád, že s takým zodpovedným a čestným občanom obce som po stránke nielen administratívnej, ale aj po stránke fyzickej, mohol spolupracovať a svojím podielom prispieť k fungovaniu spoločenstva. Dovoľím si tvrdiť, že doposiaľ sa v obci nenašiel radový občan, ktorý by pre spoločnú vec občanov obce venoval strašne veľa osobného voľna a veľa vlastných finančných prostriedkov na tak dlhé obdobie. Finančné odmeny pre predsedu, tajomníka a ekonóma boli schválené na Zhromaždení podielnikov až po 20 ročnej činnosti spoločenstva/ rok 2013 /, kedy predsedom sa stal pán Albin Tomášik. Boli sme jedni z posledných členov spoločenstva, ak nie poslední, v rámci Regionálneho združenia vlastníkov neštatných lesov v Trenčianskom samosprávnom kraji, ktorým podielníci odsúhlasili finančné odmeny. Jednoducho povedané, za tých 20 rokov vo funkcii predsedu pána Eduarda Bartoša sme nemali ani toľko finančných prostriedkov, aby sme sa o finančné odmeny uchádzali. Každým kalendárnym rokom sme malými ziskami vytvárali rezervu, ktorá v roku 2016 umožnila i výplatu dividend podielnikom spoločenstva. No boli i niektorí podielníci, ktorí sa dožadovali dosť často vyplatenie dividend. Všade vyplácajú dividendy, len u nás nie. Pýtam sa, ale z čoho? Spoločenstvo v roku 1993 začalo hospodáriť s nulou. Postupne získavané finančné prostriedky väčšinou len z predaja palivového dreva pre podielnikov, sme investovali do nákupu mladých sadeníc, preplácania minimálnej mzdy za sadenie mladých stromčekov, vykášanie trávy v novo zalesnených lokalitách, budovania potrebných lesných ciest a nákup materiálu na vybudovanie ohrád ochrany mladých vysadených sadeníc. Súčasne musím pripomenúť, že veľa práce / hodín / hlavne pri sadení mladých stromčekov bolo odpracované brigádnicky, hlavne členmi poľovníckeho združenia „Pancier“, ktorí vždy zabezpečili i jedlo

a malé občerstvenie „. Na konci každého kalendárneho roka sme na úcte nechávali malú finančnú čiastku ako poisťku na zakúpenie nových sadeníc začiatkom nového kalendárneho roka, zaplatenie potrebných faktúr / napríklad pre Slovenský pozemkový fond v sume cca 1 000 eur, ktorý je taktiež podielnikom vo veľkosti podielu cca 15 % / Stav k 31.12.2015 /. Boli to neznámi podielníci. Povinnosť platiť nám vyplýva z príslušného zákona. A taktiež na mzdy za práce vykonávané v čase vegetačného obdobia, v tomto prípade ťažbára. Osobne som obdivoval profesionalitu práce pána Pavla Mikuša s motorovou pilou a jazdením traktorom vo veľmi nebezpečnom teréne bez ujmy na zdraví.

Ako vieme z minulosti, že znárodňovacími zákonmi z roku 1948 všetok súkromný majetok občanov štátu sa bez akejkoľvek náhrady stal majetkom štátu. V našej obci, tak ako som už v predchádzajúcich článkoch uviedol, sa tak stalo po roku 1958 / založenie JRD / a následne na to do rúk štátu prešli i naše lesy / koniec 50.-tych rokov /, čím Urbárske a Pozemkové spoločenstvo na niekoľko desaťročí zaniklo. Po roku 1989 sa postupne zmenou politickej situácie začali diať zákonné veci v oblasti navrátenia zoštatneného majetku pôvodným, resp. už dedičom pôvodných vlastníkov. Je len na škodu, že nie takým spôsobom, ako majetok / lesy / podielnikov bol zoštatnený. Bohužiaľ žiadna z doterajších vlád tak neučinila a dovoľím si tvrdiť na základe svojich poznatkov získaných funkciou tajomníka, že keď tak doposiaľ neurobili, asi aj ťažko v nastávajúcom období tak spraví. Ba skôr naopak. Vláda nás svojimi zákonmi zaťažuje viac a viac nezmyselnou komplikovanou administratívou, čím nám odoberá chuť spravovať si svoje bohatstvo premietnuté do hodnoty našich lesov. Sami si svojou aktivitou nevystačíme, napr. účtovníctvom, školeniami požiarnej ochrany, bezpečnosti práce v lese a pod.

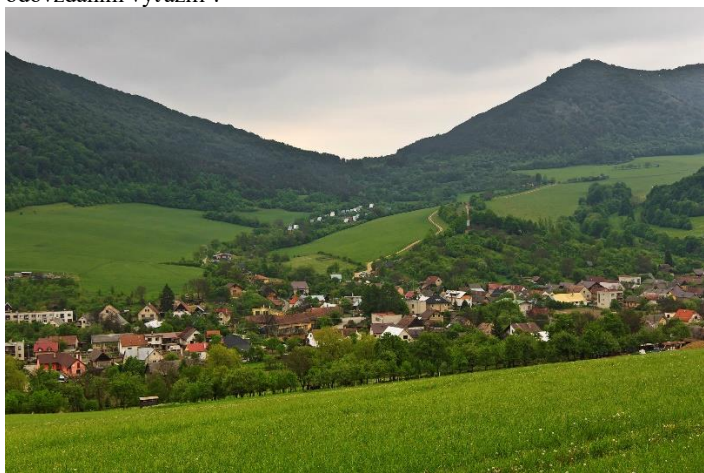

Vysoko si vážim a hlavne oceňujem tú skutočnosť, že do tak ťažkej a ešte stále problematickej a nedokončenej práce /nie vinou predsedu, členov výboru a členov Dozornej rady/ navrátenia našich lesov svojím podielnikom sa našli občania, ktorí vedomí si už spomenutých skutočností, venovali svoje osobné voľno a bez akejkoľvek finančnej odmeny / boli sme naučení pracovať a pomáhať si zadarmo / bojovali vo veci vrátenia našich lesov späť ich vlastníkom – podielnikom. Boli to páni: **Anton Hudec /Vrabcových/, Jozef Gregor /Hajníkech/, Eduard Bartoš /Včelárech/, Jozef Gregor /Urlikech / a Ján Vrana /Otlahélch/.**

V marci roku 1995 na zvolanom Zhromaždení podielnikov som sa zúčastnil i ja. Po jeho ukončení prišiel za mnou pán Eduard Bartoš, či by som bol ochotný pracovať vo výbore. Ponukou som zostal zaskočený jednak preto, že som videl v obci mladých šikovných občanov, podielnikov /dedičov/, ktorí vo výbore mohli pracovať. Samozrejme, čo v prvom rade je veľmi dôležité, je mať vzťah k lesu a k prírode ako takej, čo mám. Boli tu však hlavne problémy ako napr., že bývam mimo obce, mám rodinu, náročnú a zodpovednú prácu, záhradu a aktívne pracujem v meste Ilava v samospráve. Nakoniec i to, že pracovať vo výbore ako administratívny pracovník a nepoznať v teréne vykonávané práce z časových dôvodov, to teda nie. Problémy sme si vydiskutovali so záverom, že všetko rešpektuje a bude sa snažiť vyhovieť mi s termínmi výborových schôdz i do terénu sa dostaneme cez víkendy, resp. štátne sviatky, kedy nám to bude vyhovovať. Slovo na 100 % dodržal. Rozhodol som sa súhlasiť i na základe toho, že som jeden z mnohých podielnikov. Bola mi pridelená funkcia tajomníka, ako najmladšiemu členovi výboru. Pre úplnosť v tomto čase výbor už pracoval naplno. **Predsedom** bol pán Eduard Bartoš, **podpredsedom** pán Jozef Gregor /Hajníkech/, **účtovníkom** Ján Vrana /Otlahélch/. **Členmi výboru** boli Anton Hudec, Jozef Koňan, Vincent Suchomel, Jozef Koyš /Ilavčiančínch/. **Neskôr to boli:** prof. Doc. Ing. Jozef Turza CSc, Marta Hudecová, Jaroslav Vrana /pri škole/, Jaroslav Kubový, Pavol Suchomel /Čavajčínch/, Albin

Tomášik, Ing. Božena Sťaňová, Bc. Rastislav Čepák, Bc. Jakub Bartoš. Členmi Dozornej rady boli Peter Gregor, Oľga Prostináková, Ing. Ladislav Bartoš.

V tú dobu, myslím v začiatkoch, to bolo obdobie práce členov výboru na sumarizácii všetkých podielnikov s ich veľkosťou podielu, ktorú robil pán Jozef Gregor i za pomoci ostatných členov výboru. Názory členov výboru sa rôznili na postupoch prác. Jeden trval na vybudovaní škôlky, ktorá bola i vybudovaná a za ktorú sme boli kritizovaní pre jej zanedbanie. Nikto z kritizujúcich si však neuvedomoval, že po vysadení semien sadeníc a ich raste je potrebná pracovná sila, ktorá sa bude o sadenice starať. Problém nebol s pracovnou silou ako takou, ale problém bol s financiami, ktoré sme nemali, resp. mali, ale veľmi málo. Tu si vážim predvídavosť predsedu nielen cez financie, ale ako sa neskôr ukázalo i cez predvídavosť bezpodmienečného pestovania certifikovaných sadeníc urbárskymi spoločenstvami, čo po stránke odbornej bolo pre nás v ďalšom období neuskutočiteľné. Preto sa po vysadení dopestovaných sadeníc v škôlke ďalej s výsadbou nepokračovalo. Situácia s pozemkom škôlky je v súčasnosti taká, že cca 3/4 ohradenej plochy bývalej škôlky má iného vlastníka. Ďalší člen výboru mal svoje názory na vedenie účtovníctva, nerešpektovanie príslušných zákonov, s čím predseda i ja osobne sme nesúhlasili. Ako príklad rôznych názorov členov výboru na spôsob hospodárenia bolo i posudzovanie a postup predaja vyťaženého dreva, hádam prvej takejto realizácie. Typický prípad predaja dreva odberateľovi z Košice, ktorý nezaplatil celkovú dohodnutú sumu. V ďalšom období sme spoločne s predsedom ústne i písomne vyzývali odberateľa k doplaceniu zvyšnej sumy, ktorú sa zdráhal zaplatiť. Neostalo nám nič iné, len prípad nedoplatku dať na Okresný súd v Trenčíne. Keď bol vytyčený dátum pojednávania, odberateľ sa spamätal a nedoplatok prišiel v deň súdneho pojednávania nám na Okresný súd v Trenčíne uhradiť. Keď som spomenul rešpektovanie príslušných zákonov musím konštatovať, že už v samotných začiatkoch sme pri snahe predat' akú-takú kvalitu dreva a tým získať potrebné finančné prostriedky, postupovali v súlade so zákonom o verejnom obstarávaní. Písomne sme oslovili viacerých odberateľov dreva formou súťaže, kto dá viac za kubík. Z viacerých oslovených odberateľov sa nám ohlásil iba jeden odberateľ s tým, že je ochotný s nami uzatvoriť zmluvu, avšak na väčšie množstvo a prvotriednu kvalitu. Kriticky sme si museli priznať, že jeho podmienky nemôžeme splniť, nakoľko čo lepšie nám zobrali Štátne lesy, keď hospodárili na našich lesoch. Pre úplnosť. Z celkovej výmery viac ako 500 ha je len cca 160 ha hospodársky les a zvyšok, teda viac ako 300 ha máme ochranný les. Čo môžete dokázať v rámci hospodárenia na tak malej výmere hospodárskeho lesa, ktorý nám Štátne lesy pred odovzdaním vyt'azili ?

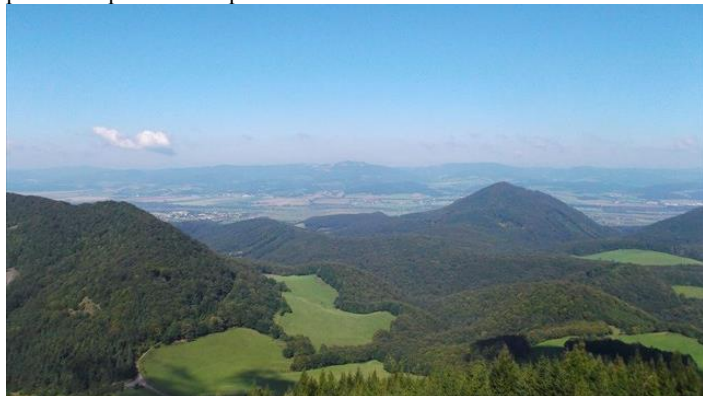
Keďže v dobe zoštátnenia našich lesov som bol chlapcom, nemal som prehľad o hraniciach našich lesov so susednými urbárskymi spoločenstvami. Tešil som sa na vikendy, kedy som sa mohol zúčastňovať už so spomínanými zakladajúcimi členmi výboru obchádzok hraníc nášho urbáru. Niekde sa zachovali označenia hraníc formou tzv. „kopencov“, resp. hroblí. No vo väčšine prípadov sa nezachovali. Tam, kde sa nezachovali hranice, vedel ich presne určiť hlavne pán Anton Hudec i pán Eduard Bartoš, ktorý ako všetci vieme býval a i v súčasnosti býva v prírode skoro denne, nielen ako poľovník, ale pomenoval by som ho i ako šľachtiteľa prírody /zaštepil veľké množstvá divo rastúcich podpníkov jabloní, čerešní a hrušiek v chotári obce/. Pri spoznávaní hraníc nášho urbárskeho spoločenstva som sa dozvedal množstvo informácií súvisiacich so spoločenstvom v období ešte pred zoštátnením našich lesov. Som im za to veľmi vďačný. Vikendovými obchádzkami s predsedom pánom Eduardom Bartošom to pokračovalo ďalej. Svojou

vzdelanosťou, odbornosťou, ako i životnými skúsenosťami vedel zaujať i moje dcéry, ktoré s nami veľa krát išli a vykášali trávu v mladých porastoch. Doslova sa tešili jeho prítomnosťou a aj v súčasnosti sa ma vždy vedia spýtať „Tatino, ako sa má pán Bartoš - Edo, bol si s ním?“. Príroda v okolí našej obce je krásna. Ešte krajšie sú pohľady na obec z hrebeňa Stráni, resp. pohľady na Považie z hrebeňa Stupičieho.

Predseda pán Eduard Bartoš vždy veci riešil za účasti minimálne troch členov výboru, čo dávalo zárukou objektívneho posúdenia riešeného problému. Tak napríklad, keď sme spolu i s pani Hudecovou – pokladníčkou riešili v Považskej Bystrici na Katastrálnom úrade ďalších neznámych podielnikov. V úvode som spomínal byrokraciu na úradoch. Čo povie na odpoveď, ktorú nám vtedy dal pracovník katastra pán Ing. Mikláš ? „To Vy nám musíte dokladovať všetkých vlastníkov s dátumami ich narodenia a adresou ich pobytu „, Dokladujte, keď mnoho vlastníkov už nie je medzi nami, mnohí v minulosti odišli za prácou do Ameriky, Kanady, resp. žijú napr. v Českej republike. Neostávalo nám nič iné, len skonštatovať, že štát jedným zákonom koncom 40.-tych rokov zobral občanom všetok ich majetok bez náhrady a chcelo by to v tomto období to isté, teda vrátenie súkromného majetku občanom štátu opäť jedným zákonom. Žiadna vláda od roku 1993 sa o to nepokúsila. Pán Ing. Mikláš len pokrčil plecami, nezmohol sa na odpoveď.“

Obdobne sme i za prítomnosti pána Albína Tomášika – člena výboru, riešili i navrátenie pasienkov od JRD 1. Mája Košeca. Rokovali sme s predsedom p. Ing. Palčekom za prítomnosti ekonóma p. Ing. Petroviča. Z ich strany nebol záujem vrátiť nám pasienky. Družstvo krachovalo. Navrhovali sme im ich odkúpenie za cenu 1.- Kčs, čo v danom čase sa dalo zrealizovať a neboli by sme prví. Pôvodné JRD je dlhodobou v konkure a nám figuruje ako podielnik s podielom 8,416 % . Nedá sa vylúčiť i tá možnosť, že v rámci konkurzu, alebo rôznych machinácií, ktorých sme v súčasnosti svedkami, uvedené podiely môže kúpiť niekto cudzí, čo si myslím, že si nikto z nás podielnikov neželá. Obdobne sa to môže stať i s výmerou neznámych vlastníkov, ktorú vlastní už spomínaný Slovenský pozemkový fond. Pripúšťam, že spoločnými silami s členmi výboru sme boli schopní dopracovať sa k aktuálnemu zoznamu všetkých podielnikov, ktorých má v súčasnosti Slovenský pozemkový fond. Trvalo by to však dlhšiu dobu a hlavná otázka bola. Bolo by možné v danej dobe z našich malých financií zaplatiť týchto členov výboru, ktorí by sa na tom pracovali ? Akú odozvu by to malo medzi podielníkmi, keby nebodaj sme dotýčených členov výboru i finančne za vykonanú prácu odmenili ? Verím, že na túto otázku si vie každý odpovedať. Preto na základe informácie p. Marty Hudecovej a Jaroslava Kubového, ktorí sa zúčastnili školenia organizovaného Regionálnym združením vlastníkov neštátnych lesov so sídlom v Trenčíne, rozhodli sme sa osloviť a po schválení členmi výboru i uzatvoriť zmluvu s firmou, ktorá sa touto problematikou zaoberá. Predpokladám že v rámci celého Trenčianskeho samosprávneho kraja. Pri jednaní s konateľom boli tak férovi, že zazmluvnenú sumu vypočítali len na výmeru hospodárskeho lesa, čo je cca 1/3 celej našej výmery. Zvyšok sú chránené lesy, kde zo zákona nemôžeme robiť žiadne aktivity. Teda ťažiť drevnú hmotu. Sme dlhoročným členom Regionálneho združenia vlastníkov neštátnych lesov so sídlom v Trenčíne. Pravidelne sme pozývaní a zúčastňujeme sa ich aktivít, medzi ktoré patria i nimi organizované konferencie zamerané na naše problémy. Členovia tohto združenia spolupracujú s ministerstvom pôdohospodárstva formou pripomienkovania zákonov týkajúcich sa urbárskych spoločenstiev. Bohužiaľ, zatiaľ bezúspešne. Pre úplnosť našich aktivít členmi výboru spoločenstva musím spomenúť tie aktivity, ktorými sme formou tzv. Podielových listov oslovovali možných dedičov po zomrelých podielníkoch nášho spoločenstva. Vyslovujem z môjho pohľadu úplnú spokojnosť s tým, že mnohí oslovení dediči na základe uvedených Podielových listov si svoje podiely prededili, čím sa nám zvyšoval počet známych dedičov a znižoval počet neznámych dedičov . Opäť tu veľkú úlohu zohral predseda pán Eduard Bartoš, nakoľko poznal zomrelých podielnikov, o ktorých sa nám mladším ani nespomenulo. V rámci dlhoročnej výbornej spolupráce s pánom predsedom Eduardom Bartošom a ostatnými členmi výboru a Dozornej rady spomeniem vysadené a dnes už aj krásne vyrastené sadenice v takých lokalitách ako sú : Blatná dolina, Pod Jožovou Hörkou, Pri Karolovej kolibe, Pod Spáleniskom, Na Pancieri. V prvom decéniu / roky 1993 – 2003 / v rámci tzv. 10.ročného Lesného hospodárskeho plánu spoločenstva / bolo vysadených viac ako 100-tisíc sadeníc na holinách, ktoré sme zdedili po Štátnych lesoch. Samozrejme, že dosádzania mladých sadeníc stromčekov prebiehalo každý kalendárny rok podľa potreby. Vďaka všetkým tým, ktorí nám pomáhali s výsadbou nových drevín bez nároku na mzdu. Vďaka patrí i členom poľovníckeho združenia Pancier, ktorí urbárskemu spoločenstvu požíčovali traktor a vlečku na dopravu brigádnikov. Náhrada bola len za

minuté pohonne hmoty. Pri budovaní ohrád po vysadení sadenicami v uvedených lokalitách musím jednoznačne konštatovať, že prípravu materiálu a jeho dovezenie na potrebné miesto /kôly, šteky, klince, cinkulár, svoj terénny automobil/ zabezpečoval **pán E. Bartoš**. **Preplácali sa mu náklady iba za benzín a olej do motorovej píly, nič viac !!!** Pri vykonávaní fyzickej práce podielníkmi len minimálnu hodinovú mzdu schválenú členmi výboru na začiatku každého kalendárneho roka. Súčasne musím vyzdvihnúť a poďakovať sa členom poľovníckeho združenia „Pancier“, za veľkú pomoc pri sadení nových sadenic, budovaní ohrád vysadených sadenic a vykonávaní veľmi ťažkej práce, akou sú prerezávky pri ktorých sa zbavujete v ťažko prístupnom teréne šípia, trnia a liesok. Treba spomenúť i **riadne platenie nájomného urbárskeho spoločenstvu za poľovnícky revír v súlade s príslušným zákonom**. Organizácia prác predsedom spoločenstva bola na vysokej úrovni. Na výborové schôdze bol maximálne pripravený, ukladal úlohy členom výboru, ktoré samozrejme i kontroloval, hovoril vždy len k aktuálnej veci. Všetky záznamy z výborových schôdzi, zo zhromaždenia podielnikov, sú archivované od roku 1993 u terajšieho predsedu spoločenstva pána Albína Tomášika.

V úvode som spomenul spoluprácu s predsedom pánom Eduardom Bartošom i po stránke fyzickej. V rokoch 2003 – 2004 sme spracovali kalamitu drevnej hmoty na Pancieri. V roku 2004 prerezávku vo Svinornom. Kraj lesa od Fialskej bol husto zarastený trnami, šípmi a lieskami, ťažká práca. Obdoba dnešných Veľkých Dúbraviek. Minimálna hodinová mzda 2 eurá/hod. a z toho odvody. Práca naplánovaná v Lesnom hospodárskom pláne na obdobie 10-tich rokov sa musí zrealizovať a je kontrolovaná príslušným lesným úradom. Ďalšia spolupráca bola pri vykášaní trávy, odstraňovaní nežiadúcich drevín / trnie, šípia / v novo vysadených parcelách už 2 – 3 ročných mladých stromčekov. Spolu s dcérami sme tieto práce vykonávali a predseda sa venoval opravám ohrád. Doma dosť často spomíname na toto obdobie a osobne mám dobrý pocit, keď spoločne i s pánom Eduardom Bartošom si nájdeme čas a prejdeme si tieto parcely. Tešíme sa z krásne vyrastajúceho mladého lesa. **Je obdivuhodné, skoro až neveriteľné, že pán Eduard Bartoš vie z pamäti povedať všetky čísla parciel nášho viac ako 500 hektárového urbárskeho spoločenstva.** Taktiež musím vyzdvihnúť jeho odbornosť v tejto lesníckej oblasti, nakoľko nikdy sa nestalo pri kontrolách odborníkmi na les, aby si nevedel zdôvodniť postup hospodárenia, zabezpečenie a plnenie bezpečnostných opatrení. Ako súčasť môjho príspevku sú i dve skutočnosti. V minulosti pred Vianocami ma pristavil podielnik a hovorí mi : „Kradnú Vám vianočné stromčeky „ Čo k tomu dodať ? „ A jemu nekradli?„ Na jednom Zhromaždení podielnikov po jeho oficiálnom ukončení prišiel ku mne manžel podielníčky – nepodielnik a spýtal sa ma : Za čo robíte pohostenie podielnikov „? Neodpovedal som mu. Skôr som si myslel, že sa prišiel spýtať kde je napr. Richtárovice, Spálenisko, Trnovice , aké problémy riešite a pod.

Záverom môjho príspevku chcem zdôrazniť, že bolo a je mojim potešením spolupracovať viac ako 20 rokov s tak s čestným a zodpovedným človekom. Nikdy sa mu ani nesnívalo a nerobil to preto, aby mal z práce predsedu Urbárskeho a Pozemkového spoločenstva čo i len najmenší podiel obohatenia sa. Takýchto čestných, zodpovedných a odborne vzdelaných ľudí je veľmi málo, čo potvrdzujem osobnými skúsenosťami z môjho celého profesijného života. **Som rád, že som s takýmto človekom mohol spolupracovať na zakladaní a zveľaďovaní našich lesov. Edo – ďakujem Ti !**

Autor : Ing. Ladislav Rovňanský

Dlhoročný tajomník Urbárskeho a Pozemkového spoločenstva vo Veľkom Košeckom Podhradí.

ZÁPIS DO PRVÉHO ROČNÍKA

Pre každého z nás je to významný krok do študentského života a väčšina z nás si ho pamätá po celý život. Pri prekonávaní prvej neistoty pomohla teplá dlaň rodiča, uvítanie budúcich spolužiakov prezlečených za veselých šašov a milý úsmev pani učiteľky. Zápis úspešne zvládlo 11 detí, ktoré by mali zasadiť v septembri do našich školských lavič. Tešíme sa a prajeme veľa úspechov.

POĎAKOVANIE

Povolanie učiteľa nie je ľahké. Vyžaduje si veľa trpezlivosti, ochoty, pochopenia, lásky k deťom. Je to práca, ktorú nemôže hocikto vykonávať. Vyžaduje si veľa úsilia. V mene všetkých žiakov a rodičov sa chcem teraz poďakovať. Poďakovať sa Vám za každú chvíľku strávenú s deťmi! Za všetko, čo ich učíte, za všetko úsilie, čo im venujete, za lásku, ktorú im dávate, za pochopenie, ktoré pre ne máte.

JARNÉ ARANŽMÁNY A VÍTANIE JARI

Niet krajší budiček ako vtáčí spev. Tichučko, nesmelo vchádzala do okien. Kalendár dosvedčil, že tu bol jarný deň. Podbeľ žltó svietil, obláčky snežienok v rukách malých detí, bahniatka očká otvárali a vítali jar nás všetkých volali.

Po niekoľkých rokoch , sa ženy našej obce dohodli a obnovili tradíciu víťania jari v našej malej obci. V sobotu, týždeň pred Veľkou nocou sme sa aj v našej obci rozhodli odprevadiť zimu a otvoreným priehľadom privítať jar. Príchod jari, zobudzanie prírody a návrat vytúžených slnečných lúčov sme privítali kultúrnym programom a výstavkou jarných dekorácií spojenou s oslavou Veľkej noci. V kultúrnom programe hlavnými účinkujúcimi boli deti materskej školy a žiaci základnej školy . Zaujímavým programom privítali jar a vrátili sa do minulosti k pohanskému zvyku , ktorým je vynášanie Moreny. Vynesenie Moreny vlada zimy sa skončila a nastúpila jar. Výstavka ponúkla veľkonočné variácie a aranžmány, kreatívne typy a nápady žiakov a detí ZŠ s MŠ, klientov Domova sociálnej starostlivosti v Slavnici a žien z Košeckého Podhradia. Niet pochýb, že najkrajšie aranžmány boli tie, čo povytvárala inšpiratívna myseľ a šikovné ruky. Veľkonočné a jarné dekorácie priniesli do našich príbytkov sviatočnú atmosféru aj počas Veľkej noci.

Veľkonočné a jarné dekorácie a kultúrny program priniesli do našej obce krásu a pohodu.

FAŠIANGY V NAŠEJ DEDINKE

Fašiangy sú obdobím, ktoré sa začína 7. januára, deň po Troch kráľoch a končí sa Popolcovou, alebo tzv. škaredou stredou. Po nich nasleduje 40-dňový pôst pred Veľkou nocou. Ľudia cez fašiangy preto zvykli robiť kalorické jedlá, aby sa pred pôstom poriadne najedli. Tradičnými jedlami boli šišky, pampúchy, záviný a rôzne zabíjačkové špeciality. A tieto dobroty nemohli chýbať ani na fašiangoch v našej dedinke. Po roku sa zišli aj naši dobrovoľní hasiči a priaznivci dobrej zábavy v maskách, aby pripravili fašiangový sprievod a udržovali tradíciu Fašiangov . Veselým sprievodom plným muziky, zábavy a spevu tieto začali v „kultúráku“ vo Veľkom Košeckom Podhradí v sobotu 10. februára 2018. Sprievod sa pohol asi o ôsmej hodine a obišiel takmer celú obec so spevom a tancom. Domácim zavinšovali, zaspievali a pozvali aj do tanca. Do sprievodu sa mnohokrát zapojili aj okoloidúci a zážitok z masiek mali aj deti. Aj počasie prišlo. Sobota bola ako vystrihnutá z rozprávky o zime a starých, dávnych, dobrých zvykoch. Večer bola zábava s tradičným rituálom pochovávania basy. Ľudia sa zabávali do skorého rána , Bol to dlhý ale príjemný deň, prežitý s úsmevom na tvári, ktorý zanechal milú spomienku v pamäti našich ľudí.

HODY OD KOŠECE PO ZLIECHOV

Hody sa v minulosti slávil rôzne. Obyčajne v čase vysvätenia chrámu Pána, ako napr. dostavba kostola vo farnosti prípadne zvonice, kaplnky. V obci to bola vždy mimoriadna udalosť. Na stavbe sa podieľali veľakrát miestni občania. Niektorí investovali aj veľa peňazí, prípadne finančné dary. Tradícia hodov je už veľmi dlhá a nie je až tak dobre znápaná. Pomerne málo známa. Slávnosť hodovania siaha až do stredoveku.

Cisár Jozef II. v rámci reforiem v roku 1786 zasiahol do hodovania a nariadil, že hody sa budú sláviť v celom Rakúskom cisárstve v rovnakom čase na tretiu nedeľu v októbri, po sv. Havlovi/Galusovi, ktorý bol kňaz a pustovník, teda po 16.10. Tento termín bol stanovený aj z toho dôvodu, že sa na poliach skončili práce, resp. bolo po dožinkách. Ľudia si, ale niekde slávil hody po svojom. Slávil aj tie cisárske a aj tie svoje, zaužívané. Postupne sa vrátili k sláveniu hodov po svojom, tie ktoré mali zaužívané a na tie cisárske sa takmer zabudlo. Tiež sa rôzne volajú a to:

z nemčiny poznáme „Kischweih“ alebo aj Kirchmesse – posvätenie kostola, v Čechách „posvícení“, v Sliezku „krmaš“, na južnej Morave „kiritog“ a na Slovensku „hody“- na západnom Slovensku, Slovania poznali slovo „god“ ale aj „odpust“ alebo „hostina“ a „kermes“- na Spiši.

Hody boli vždy veselé, plné dobrôt a množstvo jedla, v domácnostiach sa veľa a dobre varilo. Piekli sa koláče, zabíjali sa ovce, hydina a pripravovali sa rôzne dobrotky. Hrali miestne kapely a konali sa tancovačky. Ľudia sa vyobliekali do krásnych krojov a išli sa veseliť. Najviac sa hrávali valčíky, polky, mazúrky. Oblúbené boli trasiaky a ručníčkové volenky. Niekde veselice trvali aj tri dni.

S hodmi sa spájali aj jarmoky a hlavne „výročné jarmoky“, kedy sa zo širokého okolia schádzali predávajúci a kupujúci. Mládenci si prišli poobzerať dievky mimo svojej obce. Hostina bolo vlastne hodovanie, čiže hody.

V 18.storočí sa na Slovensku výrazne oživil mariánsky kult, stavali sa nové kostoly a chrámy zasvätené Panne Márii a tak sa začali púte na miesta mariánske. Iné boli zasvätené svätcom, najmä na jar, v lete a na jeseň. Najmenej sa teraz hody odohrávajú v zime.

V obciach, kde sa konali hody, tam bolo veľmi veľa stánkov a šiatrov so sladkosťami, ale v dedinách sa predvádzali kaukliari, žongléri a komedianti. Často sa poriadali hodové zábavy. Povinnosťou bolo priniesť si domov hodové, nejakú maličkosť z hodov, prípadne kúpiť a podarovať návštevníkom, ktorí do obce prišli navštíviť svoju rodinu. Hody mali svoju atmosféru a tradíciu. Znova sa tieto tradície obnovujú. Majú silný duchovný zážitok, kultúrny rozmer a tiež spoločenský a rodinný prínos, ako návšteva rodiny a rodákov. Mladí ľudia sa navzájom zoznamovali a stretnutia priniesli aj sobáš a nových občanov do dediny.

Farnosť Košeca sa spomína prvýkrát v pápežských desiatkových útoch z rokov 1332 – 1337. Údaje farár Mikuláš (z latinčiny Nicolaus) zložil milodar 23 grošov. V roku 1790 udáva, že do Košece za počítalo 6 filiálok a to Nozdovice, Tunežice, Ladce, Veľké Podhradie, Malé Podhradie a Kopec. Vtedy celá farnosť mala 2858 katolíkov, 2 evanjelikov a 25 židov.

V roku 1797, že nie je známy staviteľ kostola, z toho sa usudzuje, že možno nový kostol bol postavený Blažejom Magyarom. Pani Judita Tolvayová, vdova po Imrichovi Motešickom sa najviac pričínila o obnovu kostola.

Rokom 1831 biskup Vurum založil novú farnosť Horná Poruba a tým odlúčil filiálky Malé Košecké Podhradie a Kopec, ktoré pripojil k tejto novej farnosti.

29.12.1974 sa konalo ustanovujúce plenárne zasadnutie, kde hlavným bodom bolo zlúčenie Košeckého Podhradia (Malého Podhradia a Veľkého Podhradia) a Kopca od 1.1.1975. Tak sa aj stalo. čo sa týka novej administratívy Miestneho národného výboru, pre ekonomicko – politické riadenie obcí.

Zaujímavosťou je, že hoci administratívne do Košeckého Podhradia patrilo (Košecké Veľké Podhradie, Malé Košecké Podhradie a Kopec). Farnosti boli rozčlenené inak. Malé Podhradie bolo odlúčené z farnosti Horná Poruba 30.12.1975, po 143 rokoch a pričlenilo sa do farnosti Košeca. Takto je to doposiaľ. Kopec i naďalej patril do farnosti Horná Poruba, kde sa konali všetky obrady. V Kopci sa konali hody na sv. Katarínu Alexandrijskej spolu s Hornou Porubou, podľa zasvätenia kostola. Hodovalo sa v neskorú jeseň 25. novembra. Do svojej farnosti a na bohoslužby Kopčania chodili cez les, popod Vápeč a vzdialenosť bola tak dobrú hodinu chôdze, jedna cesta. Do 1.1.1993 bol Kopec začlenený do farnosti Košeca na nejaký čas. Týmto dátumom bol vyňatý

z farnosti Košeca a bol pridaný do farnosti Zliechov, kde patrí dodnes. Vzhľadom k tomu, že Kopec nemá kostol, tak sväte omše sa konajú v miestnom kultúrnom dome. Kde v roku 2000 bol posvätený nový obetný oltár s drevorezbou. Sväte omše sa konajú v týchto priestoroch každý týždeň a vo sviatky od roku 2003. Keďže Kopec nemá patrocinum, teda svojho patróna a jeho vysvätenie, tak nemá ani čas svojich hodov. Zliechovská farnosť má zasvätenie kostola svätému Vavřincovi (diakon a mučeník), tento termín pripadá na 10. Augusta. Vtedy sa v Zliechove slávia hody. Hoci to nebolo vždy tak a dávno predtým sa hody v Zliechove slávil na sv. Michala. Do farnosti Zliechov patrí ešte Košecké Rovné, kde majú kaplnku zasvätenú Sedembolestnej Panne Márii. Zliechovská farnosť patrí pod Nitrianskej diecézu, kde je diecéznym biskupom toho času rímskokatolícky biskup Prof. ThDr. Viliam Judák, PhD. V tomto čase je farárom v Zliechove PaedDr. Kozák Milan.

Hody v Košeckom Podhradí pripadajú na koniec júna na sviatok sv. Petra a Pavla. Každoročne sa pripravuje rôzny program, súťaže. Pozvaní sú viacerí umelci. Pripravený je aj program pre deti. Ukončenie športového dňa je veselé, končí zábavou. Malé Košecké Podhradie slávi svoje hody na dátum k sviatku „Najsvätejšie srdce Ježišovo“. Termín v tomto roku padol na 8.6.2018. Tento cirkevný sviatok je pohyblivý v mesiaci júni. V Košeckom Podhradí nie je zatiaľ postavený kostol. Obradné miesta sú v kultúrnom dome, kde sa konajú aj sv. omše a v Malom Košeckom Podhradí prebieha obrad pri soche. Košecké Podhradie (Malé aj Veľké Košecké Podhradie), patria do farnosti Košeca, ktorá spadá do Žilinskej diecézy, kde rímskokatolícky biskup je Mons.doc.ThDr. Tomáš Gális, PhD. Kňazom v Košeci je pán farár Mgr. Čepela Ján.

Zostavila z rôznych prameňov Mgr. Šimková Lýdia

ÚNIA ŽIEN OSLÁVILA MDŽ

Medzinárodný deň žien si pripomenuli a oslávili v sobotu 10. marca 2018 aj v domácej organizácii únie žien. Slávnostné stretnutie uviedla predsedníčka pani Vierka Pagáčová. Deti zo Základnej školy s materskou školou v Košeckom Podhradí im pripravili k sviatku ako darček piesne a tance. Zástupca starostu Marcel Živčic pozdravil prítomné ženy a pripomenul zmysel tohto sviatku. „Tento sviatok nemá len rozmer sociálny a emancipačný, ale predovšetkým ľudský, vyjadrujúci úctu a vďačnosť ženám,“ doplnil. Za prácu pre blízkyh, obec a organizáciu poďakovala predsedníčka únie žien za okres Ilava pani Magda Hrubá. Prítomné členky boli obdarované už tradične pestrofarebnými kaškami a praktickým darčekom, ktorému sa každá žena potešila. Ženy nezabudli ani na jubilantky. Tieto boli obdarované kvetinami, sladkosťou a všetci im zaspievali živý a pripili si na ich zdravie.

ČINNOSŤ ZO SZZZP KOŠECKÉ PODHRADIE

Dňa 11.4. sa zišla naša ZO na Výročnej členskej schôdzi v KD vo Veľkom Košeckom Podhradí. Medzi nami sme privítali členov okresnej rady SZZZP, členov pridružených ZO ako aj starostu obce Rastislava Čepáka. Býva zvykom, že na takýchto stretnutiach zhodnotíme, čo sa podarilo vykonať, zaspomíname na uskutočnené akcie a pripravíme si plán akcií na najbližšie obdobie.

Tohto roku 24.5. sme mali Strelecký deň v Hornej Porube. Zúčastnilo sa ho 5 členov z našej ZO. O pár dní neskôr 8.6. sme sa zúčastnili Športových hier v Dubnici nad Váhom.

Chcem vyjadriť presvedčenie, že športovaním si uchováme svojho sviežeho ducha a optimizmus, ktorý nám budú ešte dlho závidieť.

Seniori spoznávajú aj život svojich priateľov združených v ZO SZZZP zo susedných miest a obcí okresu Ilava a Púchov. Deje sa to najmä pri návštevách kultúrnych a spoločenských akcií poriadaných jednotlivými miestnymi organizáciami. Naša ZO usporadúva dňa 19.7. tanečnú zábavu v KD Košecké Podhradie a dňa 16.8. „guláš párty“ na futbalovom ihrisku.

Našich členov chcem ubezpečiť, že aj tento rok máme naplánované tradičné kultúrne, športové a spoločenské podujatia, ale verím, že sa objaví aj niečo nové. 11.7. poriadame kúpanie v termálnom kúpalisku v Dunajskej Strede. Členovia sa môžu prihlásiť predsedovi ZO SZZZP p. Galkovi.

Za vedenie ZO SZZZP a v mene svojom chcem poďakovať starostovi obce Rastislavovi Čepákovi za starostlivosť o našich členov a ústretovosť keď požiadame o pomoc či podporu. Naše poďakovanie patrí aj poslancom obecného zastupiteľstva a zamestnancom obecného úradu.

Do ďalších rokov chcem popriať všetko najlepšie, veľa zdravia a šťastia členom ZO SZZZP, ako aj ostatným spoluobčanom našej obce.

M. Galko, predseda ZO SZZZP

STAVANIE MÁJA

Aký by to bol mesiac máj bez svojej ozdoby – krásneho, vysokého, stužkami vyzdobeného stromu. A tak opäť obecný úrad nezaváhal a podujal na splniť túto úlohu. V pondelok 30.apríla deti zo Základnej školy s materskou školou ozdobili vrcholce májov pestrofarebnými stužkami. Zamestnanci obce so starostom za pomoci techniky a za účasti prizeraúcich sa spoluobčanov postavili máje všetkým dievčatám obce. Hrdo sa týčia v každej miestnej časti. Touto cestou ďakujeme starostovi a chlapom, zamestnancom obce, za zachovávanie tohto krásneho ľudového zvyku.

VÁPEČ A ŠTEFAN

Čo majú spoločné Vápeč a Štefan? No predsa jeden spoločný deň v kalendári, kedy sa tradične každý rok sa na Štefana schádzajú milovníci zimnej turistiky na Vápči. Pani príroda nepodporila výstup pretože počasie bolo upršané a všade blato. Odmenou pre turistov bolo na vrchole milé slovo, pozdravenie, úsmev tak ako by to malo byť nielen cez sviatky, ale po celý rok.

MAMÁM, DARČEK Z LÁSKY

Máj je mesiacom lásky. Hoci má tisíce podôb, najkrajšia je láska materinská. Byť mamou nie je samozrejmosť, je to dar. Aj keď sú to prebdené noci, strach, obavy či starosti, všetko to vyváži radosť a láska v detských očiach. Mamy si zaslúžia kvietok lásky a úcty za každý deň. Preto sme im ho – aspoň symbolicky - darovali v deň ich sviatku v nedeľu 13.mája programom venovaným všetkým mamám či starým mamám v sále kultúrneho domu vo Veľkom Košeckom Podhradí. Program sa začal piesňou venovanou mamám, ktorou interpreti Rastislav a Anton Čepákovci vyjadrili všetko, čo každý cíti k tej svojej matke. Po úvodnej básni a krátkom príhovore Vierky Pagáčovej, svoju lásku, úctu a poďakovanie z úprimného srdiečka vyjadrili mamám v programe deti z materskej školy, žiaci základnej školy a krúžku ZUŠ. Krásne spievali, recitovali, veselo tancovali a svojimi vystúpeniami celkove pobavili a potešili všetkých prítomných v sále. Na záver boli matky obdarované jemným kvietkom.

Ďakujeme všetkým vystupujúcim deťom za program, ich pani učiteľkám za jeho prípravu a nácvik.

Slovo pašie pochádza z latinského slova passio, umučenie. Označujeme ním opis umučenia a smrti Pána Ježiša, ktorý zaujímal kresťanov od samého počiatku. Čítanie pašii vo Veľkom týždni je v Cirkvi starobylým zvykom. Na kvetnú nedeľu cirkevný spevokol z Košec bol zaspievať aj na sv. omši vo Veľkom Košeckom Podhradí. Prežívanie pašii má viesť k vďačnosti veriacich za dar vykúpenia a k úsiliu o dôkladný kresťanský život, aby cena Kristovej krvi nebola pre nás márna.

REKONŠTRUKCIA DETSKÉHO IHRISKA

Deti Košeckého Podhradia dostali od obce darček v podobe zrekonštruovaného detského ihriska, ktoré sa nachádza v areáli školy. Niektoré prvky boli odstránené, iné zrenovované a boli doplnené nové zostavy. Obec ho postavila pre deti od 0 do 6 rokov. Finančné prostriedky boli vyčlenené z rozpočtu obce a náklady na jeho realizáciu dosiahli takmer 11 000 eur.

Zrenovované detské ihrisko ponúka na hranie viacfunkčné zostavy a prvky. Ako je zrenovované ihrisko vybavené, to si pozrite vo fotogalérii a my už veríme, že si ho užijú tie deti, pre ktoré je určené, samozrejme pod dozorom pedagógov alebo rodičov.

Futbalisti TJ Slovan pôsobia tretiu sezónu v 6.lige OBFZPB. Mužstvo pod vedením trénera p. Jozefa Staňa po tejto sezóne skončilo na 10. mieste. Základný cieľ – dohrať súťaž za „každú cenu“ sme splnili. Bolo to však veľmi náročné obdobie, pretože po zimnom odchode šiestich hráčov základnej zostavy sme povolali rezervy nad 40 rokov 😊. Aj napriek niekoľkým prehrám (hlavne na domácom ihrisku sme na ne neboli zvyknutí) sme hanbu nevyrobili, okrem vysokej prehry v Košeci sme odohrali vyrovnané zápasy s každým súperom. Najhodnotnejšie víťazstvo v ročníku sme zaznamenali v poslednom kole, kde sme zdolali futbalistov Hornej Poruby v pomere 2 : 1. Cez letnú prestávku musíme mužstvo doplniť a pripraviť sa zodpovedne na ďalšiu sezónu. Keďže aj táto jarň časť nám ukázala, že je potrebné si vychovávať nasledovníkov, podujali sme sa na neľahkú úlohu. Už šiesty týždeň trénujeme (tréneri R. Čepák a P. Macúch) s deťmi a prihlásili sme družstvo žiakov do nového ročníka. Verím, že aj táto misia bude naplnená v spolupráci s rodičmi (veľká vďaka patrí Jankovi Suchomelovi za nové dresy) a Podhradskí svišti, ako sme sa nazvali, nám časom budú rozdávať veľkú radosť z futbalu.

Rastislav Čepák

Tabuľka 6. liga Považská Bystrica muži

	Klub	Z	V	R	P	Skóre	B
1	TJ Manín Podmanín	26	21	2	3	71:25	65
2	TJ Spartak Kvašov	26	18	2	6	82:33	56
3	FK Košeca	26	17	2	7	80:21	53
4	TJ Hradišťan Jasenica	26	15	2	9	51:33	47
5	TJ Vápeč Horná Poruba	26	13	5	8	62:42	44
6	TJ Slovan D. Kočkovce	26	12	4	10	47:55	40
7	FK Slovan Bolešov	26	12	3	11	36:35	39
8	TJ Štart Tuchyňa	26	10	5	11	57:55	35
9	FK Strežence	26	9	6	11	43:43	33
10	TJ Slovan K. Podhradie	26	10	2	14	47:64	32
11	TJ Žiar Papradno	26	9	3	14	53:51	30
12	TJ Priehrada Udiča	26	5	5	16	27:69	20
13	TJ Spartak Lysá p/M	26	3	7	16	31:85	16
14	TJ Jednota Dulov	26	3	2	21	31:107	11

